

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.842 van 20 maart 2014
in de zaak A. 210.875/XIV-35.355**

In zake : Miguel YANGAYE SHONGO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sengi Londa
kantoor houdend te 1020 Brussel
Paleizenstraat over de Bruggen 458
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 november 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 25 september 2013 waarbij werd vastgesteld dat verzoekster “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor haar plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij en de voorlopige voogdij van rechtswege vervalst op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 maart 2014.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Attaché Anja Billooye, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster komt op 13 september 2013 België binnen, in het bezit van een -naar eigen zeggen frauduleus- verkregen paspoort, en dient op 16 september 2013 een asielaanvraag in. Zij verklaart van Congolese nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 14 juni 1996.

Op 16 september 2013 wordt verzoekster onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij en er wordt een voorlopige voogd aangewezen.

Aangezien er twijfel is omtrent de ingeroepen leeftijd van verzoekster, vraagt de dienst Vreemdelingenzaken (dienst grenscontrole) aan de dienst Voogdij om een leeftijdsonderzoek uit te voeren.

In het Universitair Ziekenhuis Sint Rafaël (KULeuven) ondergaat verzoekster op 18 september 2013 een medisch onderzoek waaruit blijkt dat zij ouder is dan 18 jaar (20,7 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar).

Op 25 september 2013 concludeert de dienst Voogdij dat verzoekster “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van

Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij en de voorlopige voogdij uitgeoefend door Mijnheer Willem D’haenens over mevrouw Yangaye Shongo van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4.1. Verzoekster voert als enig middel aan:

“Ontleend aan de machtsoverschrijding, kennelijke beoordelingsfouten en de inbreuk op artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuursakten en op artikel 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, evenals de inbreuk op het principe van behoorlijk bestuur.

Aangezien de Verzoekster beschikt over een geboortebewijs uit haar land van afkomst, de Democratische Republiek Congo, waaruit blijkt dat betrokkene wel degelijk geboren is in Kinshasa op 14 mei 1996, maar dat zij niet heeft gereisd met dit document, omwille van moeilijkheden bij het verlaten van het land, die aan de basis liggen van haar asielaanvraag. Aangezien de Verzoekster ter ondersteuning van dit verzoek eveneens een getuigenschrift basisonderwijs toevoegt, evenals een rapport en een vaccinatiebewijs (stukken nr. 2), die eveneens getuigen van haar werkelijke leeftijd.

Aangezien de Dienst Vreemdelingenzaken dus slechts twijfel heeft geuit bij de aangifte bij de Dienst Voogdij, en daarbij wetende dat de uitgevoerde medische test slechts leidt tot een resultaat bij benadering, de leeftijd die middels deze wetenschappelijke methode werd vastgesteld nooit zeker is, hetgeen wordt toegegeven door de Tegenpartij, die in de betwiste akte duidelijk heeft aangegeven dat deze test zou uitwijzen dat de Verzoekster ouder zou zijn dan 18 jaar en minstens 20,7 jaar, met een standaardafwijking van 2 jaar. Aangezien dergelijk resultaat dus bij benadering is en geen enkele zekerheid voorstaat.

Aangezien de twijfel vanzelfsprekend moet worden opgeheven. Aangezien het evident is dat dit slechts kan gebeuren met volkomen kennis van zake, meer bepaald door de voorlegging van een geboorteakte.

Aangezien het hier bovendien gaat om een niet begeleide minderjarige, die haar land van oorsprong, de Democratische Republiek Congo, is ontvlucht uit vrees voor vervolging in de precieze zin van de Conventie van Genève, en hierbij niet de tijd heeft gehad haar vertrek

systematisch voor te bereiden en dus de relevante documenten die haar identiteit, en meer bepaald haar leeftijd, aantonen niet heeft kunnen meenemen.

Aangezien de Tegenpartij dus niet de werkelijke situatie van de buitenlandse in zijn geheel in aanmerking heeft kunnen nemen en dus de betwiste akte noch passend, noch zorgvuldig heeft gemotiveerd.

Aangezien de Verzoekster daarenboven volhoudt dat de medische test slechts een leeftijd bij benadering geeft en zo een marge creëert die zowel naar boven als naar beneden in aanmerking kan worden genomen. Aangezien het, gezien de aanwezigheid van relevante documenten die van haar leeftijd getuigen, evident is dat de cijfers naar beneden moeten worden bij gesteld.

Aangezien, tot slot, niet blijkt dat de Tegenpartij rekening heeft gehouden met de omstandigheid dat de Verzoekster haar land van oorsprong, de Democratische Republiek Congo, is ontvlucht wegens een erkende en gegronde vrees voor vervolging, in de precieze zin van de Conventie van Genève, en dat zij dus een niet begeleide minderjarige is.

Aangezien hieruit volgt dat de voorgelegde documenten, in combinatie met relevante en samenhangende verklaringen, zelfs in dit stadium zouden moeten leiden tot een opheffing van de door de Tegenpartij geuite twijfel.

Aangezien deze zich slechts blind kan verschuilen achter een twijfelachtige en vaak omstreden wetenschappelijke test bij benadering.

Aangezien de Tegenpartij dus niet zo kon handelen zonder een machtsoverschrijding te begaan, een duidelijke beoordelingsfout. Aangezien zij daarenboven een inbreuk heeft begaan op de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuursakten en artikel 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en het algemeen principe van behoorlijk bestuur heeft verzwakt.”

Beoordeling

4.2. Verzoekster zet niet uiteen welk “beginsel van behoorlijk bestuur” werd geschonden.

De schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat onder meer bepaalt dat “de administratieve beslissingen met redenen (worden) omkleed”, kan niet dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing, die werd genomen in toepassing van Titel XIII, hoofdstuk 6, “voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen”, van de Programmawet van 24 december 2002 (Voogdijwet).

Artikel 7, §1 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet van 24 december 2002 bepaalt dat wanneer de dienst Voogdij of de overheden bevoegd voor asiel, toegang tot het grondgebied, verblijf en verwijdering, twijfel koesteren omtrent de leeftijd van de betrokken persoon, de dienst Voogdij onmiddellijk een

medisch onderzoek door een arts laat uitvoeren teneinde na te gaan of die persoon al dan niet jonger is dan achttien jaar. Artikel 7, §2 van voornoemde wet bepaalt dat indien uit het medisch onderzoek blijkt dat betrokkene jonger is dan achttien jaar, mits voldaan is aan enkele voorwaarden, er een voogd wordt aangewezen. Indien uit het medisch onderzoek blijkt dat de persoon in kwestie ouder is dan achttien jaar, dan vervalt de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege.

Het medisch onderzoek is dus door de wet ingesteld als ultiem bewijsmiddel om de al dan niet minderjarigheid van de betrokkene te achterhalen ingeval er twijfel is omtrent de leeftijd van de betrokkene.

Verzoekster voert thans aan dat de leeftijd, die is geschat bij het medisch onderzoek onzeker is, aangezien er een standaarddeviatie wordt gehanteerd. Het feit dat de arts rekening houdt met een foutmarge bij de vaststelling van de leeftijd houdt helemaal niet in dat de conclusie van het medisch onderzoek betwifelbaar is. Bovendien dient verzoeksters leeftijd niet exact te worden bepaald, maar moet er enkel uitsluitend zijn over de al dan niet minderjarigheid van de betrokkene. In casu werd haar leeftijd geschat op 20,7 jaar met een standaardafwijking van twee jaar. Zelfs wanneer men de ondergrens van de leeftijdsconclusie hanteert, blijkt verzoekster nog ouder dan achttien jaar. Verder toont verzoekster in het geheel niet aan dat het onderzoek dat werd uitgevoerd door de arts op ondeskundige wijze is verlopen noch dat zijn leeftijdsconclusie onbetrouwbaar is.

Ten slotte betwist verzoekster niet de feitelijke toedracht, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, namelijk dat zij een naar eigen zeggen frauduleus identiteitsdocument voorlegde en dat zij met de geboorteakte, die zij thans bij het verzoekschrift voegt, niet heeft gereisd, hetgeen zij uitdrukkelijk stelt in het middel. Alleen al om die reden kan zij dat stuk niet dienstig inroepen wanneer zij thans stelt dat de door de dienst Vreemdelingenzaken op 16 september 2013 geuite twijfel over haar verklaarde minderjarigheid onterecht zou zijn geweest.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig maart tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

André Beirlaen